

derfor, først og fremmest til af Driften at afholde de Udgifter til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver, som paa Finansloven ere foreslaaede at skulle tilvejebringes med et Beløb af 3 Mill. Kr. ved indenlandske Laan. Dernæst til Forstærkning af Kassebeholdningen og Reservefonden, hvortil der i høj Grad trænges. Dernæst til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden, og skulde der komme, om jeg saa maa sige, et kronisk Overskud, saa har jeg med Henblik herpaa i Folketinget henvist til, at man ved næste Skatteomlægning i 1916 kunde være noget friere stillet og mulig give Afkald paa visse Rester af Afgifter, som ikke ere velsete fra nogen Side. Naar det ærede Medlem opfattede mine Udtalelser i Folketinget, som om jeg havde givet Anvisning paa et forøget vedvarende Tilskud til Privatbanerne, saa beror det paa en — selvfølgelig ufrivillig — Misforstaaelse af, hvad jeg har sagt dernede. Det, jeg har sagt, er, at man i Henhold til Lov har givet et saa stort Antal Koncessioner, at Privatbanernes Forbrug af Pengemidler ikke er lidet ud over, hvad der kan dækkes af de Midler, der staa til deres Raadighed, derunder det ordinære Statstilskud. Da det er Statskassen, der gaar halvt med Privatbanerne, lider Statskassen Tab ved, at Privatbanerne ofte maa gøre Laan til ret høje Renter. Det kunde derfor være ønskeligt, om man rent midlertidigt kunde forstrække Privatbanerne med Laan til samme Rente, som Staten selv betaler, for at undgaa denne Rentemerudgift, som for Halvdelens Vedkommende falder Statskassen til Byrde.

Jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid undlade at gaa ind paa Enkeltheder i det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Cigarettskat, Ølafgift o. s. v. Jeg mener, at disse Spørgsmaal hensigtsmæssigere forhandles i Udvalget. Jeg skal kun gøre en almindelig Bemærkning om det ærede Medlems Udtalelser. De indeholdt jo en skarp Kritik af de forelagte Forslag, men efter mit Skøn indeholdt de ingen Afvisning af disse Forslag som Forhandlingsgrundlag. Efter mit Skøn vare endogsaa Udtalelserne ikke af den Natur, at de afskar fra en Mulighed for Overenskomst, ogsaa paa det Grundlag, som af mig er angivet gennem de Udtalelser, hvormed jeg her i Tinget forelagde Forslagene.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), overfor hvem nogle af de Bemærkninger, jeg gjorde til den første ærede Taler, kunne gælde som Svar.

Det ærede Medlem henviste til, hvad Venstre mente at kunne anbefale under Skattelovkommissionens Forhandlinger med Hensyn til Indkomst- og Formueskattens Højde, og til den stærke Stigning af denne Skat. Men det ærede Medlem kan jo ikke være blind for, at i de 12 Aar, der ere gaaede siden den Tid, have Forholdene totalt forandret sig. Statens Behov er steget i en saa overordentlig høj Grad, at de Betragtninger, der den Gang vare gældende, aldeles ikke kunne gælde mere, saa at det maa gaa her, som det er gaaet andre Steder, at det er nødvendigt at søge at styrke de forskellige Indtægtskilder, og af de Grunde, jeg nævnedes ved Lovenes Forelæggelse, har man overalt i meget høj Grad maattet trække paa Formue- og Indkomstskatten. Derfor er der intet som helst forunderligt i, at man ogsaa har gjort det her. Og hvis de samme Medlemmer, som sad i Skattelovkommissionen, og hvoraf nogle leve endnu og spille en Rolle i det politiske Liv, deltog i Forhandlingerne nu, vilde de selv erkende, at de Betragtninger, hvorpaa de den Gang støttede deres Overslag over, hvad man behøver at kræve af Formue- og Indkomstskat, gælde ikke mere.

Det ærede Medlem tilraader at tage hele Tobaksspørgsmaalet op. Maa jeg i Forbindelse hermed sige, at den Udvej (Afbrydelse af Hey) ... Undskyld, jeg tog fejl, det ærede Medlem sluttede sig, nu husker jeg det, nærmest til det foreliggende Forslag om Stempelskat af Cigaretter. Men det var det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som ønskede at tage hele Tobaksgruppen op til en indgaaende Behandling. Der er jo fremkommet forskellige Advarsler herimod ogsaa fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), og jeg kan heller ikke sige andet, end at jeg tror, at det vil være en om ikke ufarbar, saa dog en meget vanskelig farbar Vej. Det forbavsende mig noget at høre, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds mente det muligt at løse Spørgsmaalet paa den Maade, som han sagde, nemlig ved en